

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 151. Illius Opera, ac speciales Sententiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

tam decretus præ cæteris feligebatur, Sæc. XVI. A.C. 1552.
 ut die quarta Februarji Anno Salvato-
 ris nostri millesimo quingentesimo qua-
 dragesimo septimo ad initium tertiæ
 Sessiois sermonem peroraret, ubi etiam
 non modo profunda sua eruditione, sed
 peculiaribus etiam opinionibus a com-
 muni Theologorum sententia alienis per-
 celebrem sese reddebat. Eodem anno
 Minoræ, quæ exigua est Neapolitani
 Regni civitas, Episcopus & Amalphi-
 tani Archiepiscopi Suffraganeus nomi-
 nabatur, postea vero a Julio III. qui
 illo olim jurisprudentiæ Magistro uteba-
 tur, Anno Domini millesimo quingente-
 simo quinquagesimo primo Episcopus
 ad Cosentinam ejusdem Regni urbem
 translatus fuit, quo tamen Episcopatu
 haud diu fruebatur repentina morte an-
 no sequenti Neapoli sublatus, eodem
 ferme tempore, quo præfatus Pontifex
 hujus Viri merita Cardinalium dignita-
 te celebrare parabat.

§. CLI.

Illius opera, ac speciales sententiæ.

Ingenii sui monumenta præcipua sunt
 commentarii in quinque prima capi-
 ta Geneseos, & in Epistolas D. Pauli,
 nec non in epistolas Canonicas, in qui-
 bus persæpe Cajetani Cardinalis opinio-
 nes impugnat, hujusque Scriptoris
Hist. Eccles. Tom. XLI. K k com-

Sæcul. XVI
A.C. 1552.

commentarios specialibus notis perstrin-
gens illum accusat, quod plures erro-
res Religioni noxios, ac doctrinæ Ec-
clesiæ adversos tradiderit. Excogita-
bat pariter novum systema circa præde-
stinationem, ac reprobationem, vi cuius
humanum genus in duas dividit classes,
quarum prima complectitur electos, ac
speciali ratione prædestinatos, quibus
Deus talia confert auxilia, quæ illis
adeo certo ad salutem conducunt, ut
illam certo quoque consequantur, quin
propterea eorum libertas lædatur. Hæc
classis juxta ipsum restringitur non nisi
ad paucos, quos Deus speciali dilectio-
ne dignatus est, quales fuere Beatissi-
ma Virgo, SS. Apostoli, D. Paulus,
hisque alii similes. Altera classis con-
tinet reliquos omnes homines, quos
Deus per decretum efficax, ac immu-
tabile non prædestinavit ad salutem,
sed duntaxat sub conditione, quæ exi-
stere, & non existere potest, ita, ut
eorum salus dependeat a bono, vel ma-
lo usu illarum gratiarum, quas Deus
illis concedit. Hoc systema propugnat
non modo in suis in sacrum Codicem
commentariis, sed etiam in tractatu,
speciatim de Prædestinatione evulgato,
necnon in alio opere de excellenti præ-
destinatione Christi Domini, ubi per-
celebrem, atque in D. Thomæ, &
Scoti

Sæcul. XVI.
A.C. 1552.

Scoti Schola acriter agitatam quæstionem discutit : utrum Christi Domini Prædestinatio, seu Dei decretum de incarnatione Verbi præsupponat Adæ peccatum, vel potius an Christus Dominus ante prævisum hoc peccatum fuerit prædestinatus, ita ut tunc, si Adam non peccasset, Christus carnem nostram assumpsisset, vel non. Adhæret Catharinus opinioni Scoti, qui Christum venisse propugnat, etsi Adam non peccasset; pluribus quoque rationibus comprobatur, quod, etsi Adam non peccasset, verbum tamen incarnari convenisset.

Huic sententiæ inhærens in tractatu de Angelorum justorum gloria, & reprobatorum lapsu docet, malorum Angelorum peccatum in eo consistere, quod Decretum Incarnationis revereri noluerint. Scripsit etiam tractatum de lapsu hominis, & peccato originali, idque consistere autumat in ipsa actione, qua Adamus fructum vetitum comedens peccavit, illudque peccatum esse in nobis tradit, eo quod nostra voluntati Adæ fuerit alligata.

§. CLII.

*Catharini sententia de immaculata
Conceptione Beatæ Virginis.*

Ceterum nullum aliud argumentum fusiori calamo prosequatur præter

K k 2

ter